

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Erhard Jakobsen har det ikke nemt. Det var så nemt dengang, da hr. Erhard Jakobsen kunne køre på, at fredsbevægelsen var noget østvendt, og at han var vestvendt – færdigt arbejde!

Jeg deltog i maj måned i en konference i Vestberlin, hvor der var 4.000–5.000 aktivister for fredsbevægelsen, og jeg kan forsikre hr. Erhard Jakobsen, at kritikken over for den østlige oprustning var nøjagtig lige så stærk som kritikken over for den vestlige. At forsøge på at få kontakt med og styrke uofficielle fredsbevægelser i de østlige lande spillede en særdeles fremtrædende rolle.

De tider er forbi, hr. Erhard Jakobsen, da man kan pege ad fredsbevægelsen og sige: den støtter den ene side, vi støtter den anden side. Nej, sagen er nemlig den, at fredsbevægelsen i dag i stigende grad er alliancefri og kritisk over for begge supermagter, og så står hr. Erhard Jakobsen sammen med sine partnere her tilbage som halehunde, som dikken-de lammehaler til den ene supermagt. Det er fredsbevægelsen, som er uafhængig, det er hr. Erhard Jakobsen, som er afhængig.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg holder meget af hunde, også halehunde, det synes jeg er udmærket, men det var hverken halehunde, det drejede sig om, ej heller om, hvor fredsbevægelsen stod. Hvis hr. Gert Petersen ikke havde været så ivrig efter at komme til at modsige mig, men havde hørt efter, hvad jeg sagde! Det, jeg sagde, det var ikke, hvor fredsbevægelsen stod, det var, hvor fredsbevægelsens indflydelse hørte op. Jeg kan ikke have spor imod, at hr. Gert Petersen prøver at rejse over i de østlige lande for at propagandere lige så stærkt derovre, som han gør her, imod Sovjets oprustning. Jeg vil bare være ked af det, for jeg ville savne hr. Gert Petersen meget, for det er givet, at vi ser ham ikke lige med det samme igen, hvis han gør det dér.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Nu synes jeg, hr. Erhard Jakobsen skal holde op med at omgås så letsindigt med

sandheden, for det med, at han ville savne mig meget, tror vi jo alligevel ikke på.

Jeg er helt overbevist om, at den kritiske fredsbevægelse har haft betydelig mere ud af at tale med russerne. Det har bl.a. haft den virkning, at de er gået længere og længere i deres tilbud, meget mere virkning, end NATOs dobbeltbeslutning har haft. Jeg vil holde på, at den uafhængige, kritiske fredsbevægelse har langt mere ud af at tale med Sovjetunionen, med den side, end hr. Erhard Jakobsen havde, da han rejste til Sydafrika for at forklare fascisterne dernede, at de burde moderere deres politik en smule.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er to ting fra hr. Erhard Jakobsens side. Det er udtrykkene rakethysteri og fredshysteri. Hr. Erhard Jakobsen udtrykte sig på den måde, at fredshysteriet forhåbentlig snart måtte have ende. Jeg ved godt, at der er forskel på ordene fredshysteri og fredshystader, men jeg vil godt spørge hr. Erhard Jakobsen, om alle de pæne, ældre, konservative damer, som går med i fredsarbejdet og laver et fortrinligt stykke arbejde og bestemt ikke kan hænges op på at være russervenlige eller Amerikavenlige eller det modsatte, men gør det, fordi de er imod raketterne, skal benævnes fredshystader, fordi de går ind i fredsarbejdet, som tilsyneladende er rakethysteri.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne fastholde udtrykket fredshysteri. Jeg tror nok, det, jeg mente med det, var rakethysteri, men jeg fastholder gerne udtrykket. Det går selvfølgelig ikke på, at de mennesker, der deltager, er hysteriske. Det går på hele den atmosfære, hvori den diskussion finder sted. Man opstiller faremomenter, der ikke er der, og man opstiller forhåbninger, der heller ikke er der. Det er hysterisk, og det var det, jeg mente med det.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er hr. Gert Petersen, der kalder mig herop. Jeg ville ikke kalde de mennesker, der er med i hr. Gert Petersens kritiske fredsbe-